

BÉKEHARANG

HITMÉLYÍTŐ, HITÉBRESZTŐ ERKÖLCSNEMESÍTŐ LAP.
MEGJELENIK MINDEN HÓ ELSEJÉN

ELŐFIZETÉSI DIJ EGY ÉVRE 2. P. EGYES SZÁM 20 F.
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VI. Felsőerdősor 5. l. emelet.

Én veled vagyok.

Isten népe tudja, hogy az Ur vele van. Semmi sincs e világon, amire olyan nagy szükség volna, mint eme bizonyosságra. Szinte két csoportba lehetne osztani az embereket. Az egyikbe, akik tudják azt, hogy Isten velük van és a másikba, akik ezt nem tudják. Mi sokszor azt gondoljuk, hogy Isten úgy mutatja ki irántunk szeretetét, hogy mindig kedvünkben jár és mindig teljesíti azonnal kérésünket. De Isten ezt sehol nem ígéri. Csak egy bizonyos, hogy Isten velünk van: Jóban és rosszban. Akkor, ha érezzük és akkor, ha nem érezzük. Ennek olyan meggyőződéssé kell válni, hogy minket minden időben, minden nehézségben és bajban megtartsa. Sokszor mondja Isten Jákobnak: „Ne félj, enyém vagy!” Ha vizen mégy át, azok nem borítanak el és ha tűzben jársz, a láng nem perzsel meg. A baj Isten gyermekét éppen úgy elérheti, mint azokat akik Istenben nem hisznek.

Tehát nem azt jelenti-e ez, hogy Isten szeret akkor is, ha megengedi a bajt? Különösen fontos tudni ezt napjainkban. Sokszor lehet hallani, hogy Isten miért engedi meg ezt vagy azt? Egyszerű a válasz. Nem mi intézkedünk e földön, hanem Isten. Ez pedig magában foglalja azt az igazságot, hogy minden egyes ember élete Isten kezében van. Nem az a fontos, hogy mindig tudatában legyek Isten szeretetének. Ha nem értem meg Isten akaratát az nem baj, a fő, hogy tudjam, hogy nem gyűlöletből, nem bosszúból cselekszik Isten, hanem irántam való szeretetből. És ha nem értem meg ma, ami velem történik, meg fogom érteni holnap vagy holnapután és akkor magasztalni fogom Őt.

Ugy látom, hogy ha az életben minden könnyű volna, nem is tudnánk értékelni azt, amit Isten fáradság árán nyújt nekünk. Ha minden azonnal, várakozás nélkül hullana ölünkbe, nem éreznők a nyert gyümölcs édességét. És ha mi bizunk Istenben akkor is, ha minden veszni látszik, jobban magasztaljuk az

Ő nevét, mintha minden simán és nehézség nélkül történik meg körülöttünk. Luther bizott Istenben a legnagyobb megpróbáltatások idején is és így énekelt: „Ha mind e világ ördög volna s törne ránk, hogy elnyeljen: Félni okunk még sem volna.”

Igen fontos számunkra, hogy elismerjük Isten ama jogát, hogy velünk rendelkezzen. Nincs boldogítóbb állapot ember számára, mint a gyermeki. Mint egy édes anya, úgy sugja fülünkbe Isten: „En szeretlek!” És ez kell, hogy megmelegítse a mi szívünket olyankor is, amikor elhagyatva érezzük magunkat. Isten reánk bizza az Ő munkáját és ez kell, hogy felemeljen bennünket, amikor az élet nehézségei lesújtanak minket. Isten nagyszerű terveibe életünk minden mozzanata bele van jegyezve. Semmi sincs hiába. Minden azt az egy célt szolgálja, hogy az Ő akarata teljesüljön. És minő boldogság tudni azt, hogy minket is felhasznál terveinek megvalósításában. Nem lehetünk tehát gyengék, amikor Istennek erős emberekre van szüksége és nem lehetünk bátoratlanok, amikor Isten szolgálatában kell előre haladnunk. De arról is le kell szoknunk, hogy a magunk helyzetét és állapotát állandóan összehasonlítsuk azokéval, akik a mi véleményünk szerint kedvezőbb helyzetben vannak. Senki sem bír semmit, amit nem Isten adott neki. És Isten tudja, hogy mit, kinek és mikor adjon. Ő soha el nem vét semmit és soha senkit el nem felejt. Ha valakire irigykedem vagy féltékeny vagyok, nem csak nem magasztalom vele Istent, de önmagamot is boldogtalanná teszem. Főképpen pedig, semmit a való helyzeten nem változtathatok. Ellenben igenis dicsőítem Istent, ha nem csak imádkozom naponta: „Legyen meg a Te akaratod”, hanem örvendek is annak, ami körülöttem történik, ha felismerem és elismerem Isten Akaratát. Ha Isten felebarátomnak szerintem kiváltságosabb helyzetet biztosított, úgy tudom azt is, hogy a magam helyzetében én ugyanugy dicsőíteném Istent, mint ő. Tehát nem az a fontos, hogy hol

vagyok és milyen feladatot bízott reám Isten, hanem az, hogy a magam helyén és a magam munkájában az Urat szolgáljam és az Ő dicsőségét öregbítsem. Én tehát tudom, hogy Isten velem van. Tudom, hogy Ő engem szeret. Ezért nincs okom félni, még ha még oly gyöngének érezném is magam. Boldog vagyok, mert az Ő gyermeke vagyok és mert bármily szerény is tevékenységem, az Ő dicsőségét szabad nagyobbitanom.

T.

A tövis.

És hogy a kijelentések nagysága miatt el ne bizakodjam, tövis adatott nekem a testembe, a sátán angyala, hogy gyötörjön engem, hogy feletébb el ne bizakodjam. Ezért háromszor könyörögtem az Urnak, hogy távozzék el ez tőlem és ezt mondtam nékem: Elég neked az én kegyelmem, mert az én erőm, erőtelenség által végeztetik el. Nagy örömet dicsékszem azért az én erőtelenségeimmel, hogy a Krisztus ereje lakozzék énbennem. Annak okáért gyönyörködöm az erőtelenségekben, bántalmazásokban, nyomorúságokban, üldözésekben és szorongatásokban, Krisztusért, mert amikor erőtelen vagyok, akkor vagyok erős.

(II. Kor. 12-7.)

Azt a tövist, amelyről igénkben szó van, többféleképen magyarázzák. Vannak akik arra gondolnak, hogy az apostol tövisét, hatalmas küzdései a testvégyai ellen képezték, mások, ami valószínűbb, Pál apostol testgyengességében vélték azt a tövist felismerni, amelytől az apostol szabadulni szeretett volna. Beteges testi állapota volt az a tövis, amelytől menekülni óhajtott. Bárhogy is álljon a dolog, az apostol tövise semmiképpen sem volt kellemes. Sőt fájdalmas és nehéz volt. Mi is kapunk ilyen tövist. A legkülönbözőbb módon érhetnek fájdalmas körülmények, helyzetek, melyek belénk szuródnak. És ekkor az első kérdésünk, Uram miért? Sokszor igazságtalannak és keménynek tartjuk és keressük az okát.

Azt olvassuk, hogy Pál apostol rájött, hogy miért kell e tövist elszenvedni. Azért, hogy a kijelentések nagysága miatt el ne bizakodjék. Még nem bizakodott el s a tövis már gyötörte. Tehát nem az elbizakodásért büntetés volt a tövis, hanem egy eszköz volt, mely megóvta az elbizakodástól. Nehézség idején sokszor felvetjük a kérdést: Uram miért? Keressük az okot és igazságtalannak, méltánytalanok tartjuk e tövist testünkben, ha azonnal rá nem jövünk, hogy valamely bűn büntetése. Esetleg alázattal hagyjuk magunkat gyötörni a tövistől, ha lelkiismeretünk valamely bűnnel vádol, de ha a szenvedésre okot nem találunk, méltatlankodnánk s a próba

nehéznek látszana és nem gondolunk arra, hogy *egy-egy tövis az Ur bölcs intézkedése, hogy bennünket az elbizakodástól, vagy más büntől megóvjon.* Ismertem egy sánta nőt, aki egész fiatal korában sántult meg és ezen testihibája sok nehézséget okozott neki, de ő szívesen hordozta, mert mindig arra gondolt, hogy az Ur ezen testihibájával a világ mennyi szennyétől és a fiatalság mennyi helytelenségeitől (tánc, bál) menti meg. Ez a leány nem kérdezte: Uram miért? Érezte, hogy tövis adatott neki, mely tövisnek a feladata volt őt megőrizni. Így a mi életünkben is nehézség, terveink megsemmisülése, testi gyengeség, szegénység és sok más kedvezőtlen körülmény, mely nekünk fájdalmas tövisként furódik életünkbe, mind-mind eszköz, amely bennünket egy-egy bűnös eltévelyedéstől megóv. Azért fogadjuk az Uról alázattal, tudván, hogy azon keresztül is az üdvösség szándéka van velünk szemben.

Ha tövis van bennünk, az természetesen akadályoz a munkánkban. Ezért könyörgött Pál is háromszor, mert érezte, mily gátlólag hat munkájára a tövis, mely testébe adatott. *De gondolkodjunk meg, hogy jobb tövissel, talán gyengébben dolgozni, mint tövis nélkül a sátlánnak szolgálni.* Mert kérdés, hogy tövis nélkül szolgálnánk-e oly hűségesen az Urnak, mint tövissel. De különben is, mily vigasztalon biztat az Ur. Elég neked az én kegyelmem. Igen, az Ő kegyelme elég és ez a fontos. Nem a mi tövistelen életünk a gyümölesérlelő nap-sugár, hanem az Ur kegyelme. És ez elég — még a tövissel is. És valóban. Isten nem egy eredményteljes életü gyermeke küzdött ily tövissel. Pál, Timotheus beteges, Wesley családi élete nehéz és mégis, mily eredményes, mert elég az Ur kegyelme. És épen ezért kedves lélek, ne a mi tövisünket nézzük, hanem az Ő kegyelmét. Ne a tövisinktől szabadulni akarjunk, hanem legfőbb gondunk az legyen, hogy kegyelméből, amelybe az Ur Jézus által jutottunk, ki ne essünk, azt el ne veszítsük. Ne arról beszéljünk, hogy mit tudnánk csinálni, mennyit tudnánk használni Isten országának, ha egészségesebbek, gazdagabbak, jobb állásúak, tanultabbak, fiatalabbak lennénk és nem gyötörne a betegség, szegénység, nincstelenség, öregség és a különböző szomorú helyzetek tövise, hanem higgyük el, hogy nekünk is szól az isteni szózat, mely Pál apostolt nehézségei között megvigasztalta, hogy: „Elég neked az én kegyelmem.“ És e szent igékben bizva tegyük tövises életünket az Ő szent kezébe, hogy használja azt fel tetszése szerint.

(Liebstöckl.)

SZENT VÁGY.

Szeretnék szeretni
Aldozatos szépen
Ahogy Te szerettél
Uram — olyan képen

Szeretnék úgy tűrni
Szenvedni és sírni
Mások bűneiért
S a szívembe írni...

Hogy muló az élet
Csalfa minden fénye
És jaj: kinek Benned
Nincs élő reménye.

Jaj annak, akinek
Nem Te vagy az Élet,
Ki Téged nem ismer,
Sohsem látott szépet.

Szeretném úgy fogni
Szent erős kezedet
Bűn, pokol és átok
Ne érje lelkemet.

Benned szeretnék
Bizni én Istenem
Örülni és sírni
Csüggve a sziveden

Én neked szeretnék
Hálákat mondani
Lelkemért testemnek
A kárát vallani.

Oh érted szeretnék
Megszünni félni
És élni szeretnék,
Csak Tenéked élni!!

Szívem minden vágya
Erjen, Benned véget,
Lelkem öltözze fel
A legszentebb képet.

Te kép-másod Uram
Kivánok csak lenni,
Én, a bűnös parány...
Nálud nélkül... semmi.

Veronika tv.

H I R E K

Bensőséges családi ünnepélye volt febr. 5-én a budakeszi-i Diakonissza Háznak. Régi kedves szokás szerint ez alkalommal 3 diako-

nissza testvér születésnapját ültük, meleg, családias hangulatban. Kedves alkalom az ilyen születésnapi uzsonna. Vezetők és testvérek felszabadulva 1—2 órára a kötelességek egyhangúságából, örömmel emlékeznek az elmúlt küzdelmes hónapok eseményeire, mely alkalommal az öröm elfedi a mult nehézségeit... És együtt készülnek a következő újabb örömök, fáradalmak és fájdalmak elé. Ez alkalommal ünnepeltük az egyház kebelében működő diakonissza-munkánknak 10. évfordulóját is. E sorok írója felolvasta a „Szent vágy„ című költeményét. Mészáros Mária diakonissza testvér, megleghangu felolvasásban rámutatott röviden mindarra a sok nehézségre és áldásra, melyben Tessényi János igazgató a munka iránti szeretettel és kitartással indult és járt, az elért napig. Az Igazgató ur látható örömmel pillantott vissza a multba. Üdvözölte Babicz Ilonka és Mészáros Mária testvéreket, mint az egyesület kezdő tagjait, Isten előtt hálával emlékezett meg a munka kezdetéről és lassu, de folytonos haladásáról. Végül az Igével fejeztük ünnepélyünket, amikor is az Igazgató ur kitartó hitre és bátorságra, a mindene-ken uralkodó alázatra és szeretetre buzdította a testvéreket. Arra a hitre, melyben járva őt, több mint 30 éve áldja és vezeti a Mindenható. És mi akarunk új hittel és gyermeki bizalommal menni, az újabb 10 év áldásai és küzdelmei elé... Akarunk hinni szellemi és anyagi megáldásunkban... Új munkások küldetésében, a nehézségek feletti győzelemben... Általad, Örök Erő és Szeretet. (V. tv.)

AZ ÉVKEZDŐ IMAHÉTRŐL JELENTÉSEK beküldését kéri a Magyar Evangéliumi Szövetség ügyvezető alelnöke, dr. vitéz Csia Sándor máv. igazgatósági főorvos (Budapest, VI., Andrássy-ut 83. fsz. 2.). A jelentéseket a világközpont számára kell összesíteni. A perselypénzek beküldésére legelőszörűbben a Magyar Evangéliumi Szövetség, Budapest postatakarékpénztári csekk számlája szolgál, melynek száma 38.681. A szövetség elnöksége ez uton is hálás köszönetet mond mindazoknak, akik a világsszövetség felhívásának eleget tettek. Már eddig is az ország minden részéből igen áldott összejöveletekről érkezett tudósítás.

A NÉMETORSZÁGI centrál-konferencia úgy határozott, hogy a próbatagságot fenntartják. Bizonyára sok okuk volt erre. Nálunk is olyan viszonyok vannak, melyek itt-ott a próbatagság fenntartását kívánják. Ma csak annyit kívánunk megjegyezni, hogy napjainkban nem ez a legfontosabb kérdés és ha egyes helyeken a próbatagság fenntartása látszik szükségesnek, úgy nyugodtan meg lehet ezt

cselekedni. Az elközelgő konferencián ezen kérdést is szóvátehetjük újra.

SZEGEDEN febr. 10—15-ig evangelizált Zimre Gyula györkönyi prédikátor. A jó Atya gazdag áldása nyugodják e munkán.

MIALATT E SOROKAT írjuk, érkezik hír két prédikátorunk betegségéről. Löbel János tüdőgyulladásban és Liebstöckl Jenő influenzában betegedtek meg. Szívből kívánjuk k. munkatársainknak, hogy az Ur őket mielőbb teljesen meggyógyítsa és adja, hogy a betegség hallgatási ideje lelki felüdülést hozzon nekik.

JAPANBAN az összes protestánsok egy egyházban egyesültek. Ha nem is nagy számszerint ez az új egyház, mégis az egész világ protestánsainak példával szolgálhat.

BLAKE PÜSPÖKÖT ÉS NEJÉT dec. 1-én súlyos autószerencsétlenség érte. A püspök állapota válságos volt és csak lassu javulás állott be. A püspök neje könnyebb sérüléseket szenvedett és már csaknem teljesen meggyógyult.

A HÁBORU EGYIK sajnálatos következményeképpen az összes misszionáriusok kénytelenek voltak Koreából elutazni. Ezek egyelőre Amerikába érkeztek és onnan fognak a lehetőséghez képest, ki-ki a maga hazájába tovább utazni.

AZ ÉVI KONFERENCIA időpontját rendes körülmények között az elnöklő püspök állapítja meg. Miután jelenleg a háboru egyik következménye az, hogy a mi püspökünk Európába eljönni nem tud, mi magunk leszünk kénytelenek folyó ügyeinket elintézni. Ha közben nem fut be erre vonatkozó hír, úgy május hó első napjaiban tartjuk meg konferenciánkat és pedig a tavaszi vásárral kapcsolatban. Így az utiköltségek a legkisebb terhet fogják jelenteni, mert a vásárral kapcsolatban féláru utazás lesz lehetséges. Foglaljuk imánkba a konferenciát, hogy az mindnyájunk számára a felüdülés napjaivá legyen.

Könyvismertetés.

ÖRÖKMECSES cím alatt jelent meg Somogyi Imre 6. verskönyve. A versek szépen csoportosítva vannak: Vasárnapok, Pro Patria, Utan a lelkeimmel és egyszerű beszéd alcíme alatt. A könyv a Gyoni Géza irodalmi társaság kiadásában jelent meg és a Bethania nyomdában készült. Kapható: a Keresztyén Könyvesházban, Budapest VI., Felső Erdősor 5.

SZERKESZTŐI ROVAT

UJABBAN ISMÉT sok szó esik a szektákról. Sajnos előfordul, hogy még a methodistákat vagy baptistákat is közéjük sorozzák be. Ez ugyan nem kell, hogy zavarjon valakit, mégis szeretnők leszögezni azt, hogy szektárius az, aki Krisztustól fordul el. Tehát ha nem kizárólagosan Őt tekinti üdvössége alapjának. Így a szekták nagy tévedésekbe esnek. Egy-egy tant kiragadnak és annyira hangsúlyozzák, hogy ezáltal Krisztus áldozata, az Üdvözítő vére háttérbe szorul. Félelmetes napjainkban, hogy akadnak olyanok, akik az állammal is szembe kerülhetnek. Ezen már egészen könnyen megismerhető a szektárius. A meglévő rendet, a felsőséget minden igaz hívő ember nemesak tiszteletben tartja, de azt támogatja és érte imádkozik is.

Sokat lehet hallani arról is, hogy a szekták ellen nehéz védekezni és azokat megszüntetni lehetetlen. Mi nem akarunk e felett vitatkozni, csak szeretnénk rámutatni ama tényre, hogy a ma szektáriusa, még tegnap nem volt az. Tehát azzá vált. És kérdezzük miért lett azzá? Többnyire, talán legtöbb esetben azért, mert azon egyház, melynek tagja az illető, engedte azzá válni. Ha a meglévő egyházak befolyása elérné valamennyi tagját, ha pastórális gondozása hatását éreztetné minden házában, minden családban, ha minden ifju és minden gyermek be volna szervezve az egyház áldott munkájába, nem hisszük, hogy valaki szektáriussá válna.

És még valamit. Ha valaki az egyház véleménye szerint tévutra jutott, azt újra a helyes útra kell terelni. Nem szabad az ilyent megvetni, tőle elfordulni. Éppen napjainkban volna igen fontos, hogy nagy szeretettel tördeljünk az eltévedettekkel. Minő áldás volna az még egy nagy egyház számára is, ha a rossz uton felhasznált, szinte elpocsékolt erőket az egyház szolgálatában lehetne felhasználni. Éppen most van az az idő, amikor meg kell keresni minden egyes elveszett bárányt és be kell sorozni minden egyes lelket az egyház szolgálatába. Ugy gondoljuk, ha szeretettel nyulnának éppen a befolyásosabb egyházi férfiak e kérdéshez, hamarosan esodálatos és örvendetes eredményeket lehetne elérni. Ez a mi kívánságunk és ezért imádkozunk.

Kiadja: Keresztyén Könyvesház korl. fel. Szövetkezet, Budapest, VI., Felsőerdősor 5.

Felelős kiadó és szerkesztő:

Tessényi János, Budakeszi, Fő-u. 5.

Nyomatott: Kultura könyvnyomdában, Kaposvár. Nyomdáért felel: Henczer István.